

Milost vám a pokoj toho, který je, který byl a který přijítí má.

📖 Ž 71,12.14 + uvítání: spolu nalézat povzbuzení pro náš čas čekání, vyhlížet Boží jednání, utvrzovat se ve vytrvalosti a neochvějně stálosti v naději, kterou jsme od Boha přijali

🎵 274

Modleme se: Děkujeme ti, náš nebeský Otče, za to, že svým slovem nešíříš děs a hrůzu, ale přicházíš ve svých osloveních za námi s dobrým úmyslem, přinášíš svou přízeň a osvědčuješ svou lásku.

Děkujeme za to, že se k tobě jako tvůj lid, jako tvé děti smíme s důvěrou obracet. S důvěrou ve tvou blízkost a pomoc. S nadějí na tvé činy záchrany.

Prosíme, vzdal od nás veškerou netrpělivost, veškerou naši snahu diktovat ti, jak by mělo tvé jednání s námi vypadat. Chraň nás před naší neustálou snahou prosazovat si jen tu svou. A uč nás vyhlížet skutečně to, co od tebe vychází, co nám dáváš. Tak nás proměňuj svým svatým Duchem. O to prosíme, pro Ježíše Krista. Za to, že jsi v něm sestoupil z nebes a přišel do tohoto světa mezi nás, ti patří naše časná i věčná chvála: Sláva Otci ... Amen

🎵 692

promluva – vyslání do NŠ: „Pravda vítězí“

📖 Mt 7,7-11

🎵 85

„Bud'te tedy trpěliví až do příchodu Páně. Za příklad trpělivosti v utrpení si vezměte proroky, kteří mluvili ve jménu Páně.“ (Jk 5,7.10) Posiluj v nás, Pane náš, ty dobré vlastnosti, kterých se nám tak často nedostává: Trpělivost, vytrvalost, ochotu čekat. Přetvářej si nás svým slovem.

📖 Iz 63,15-64,3

„Kéž bys protrhl nebesa a sestoupil dolů!“ Kéž bys přišel a jednal! Velmi naléhavě, skoro až zoufale zní ta prorocká žádost. Je to

zcela a naprosto neodkladné, žádoucí, palčivě nutkavé, aby Bůh něco udělal, zasáhl, aby vstoupil do děje a do životní situace volajícího.

Ano, i takové může být, sestry a bratři, naše prožívání adventního času. Tak vypjaté. I takovou polohu může mít naše vyhlížení příchodu Páně. Nedočkavou ještě víc, než jak děti přivolávají a přitahují, kvůli dárkům samozřejmě, to aby už nastaly Vánoce. „Kéž bys protrhl nebesa a sestoupil dolů!“ Okamžitě. A taky tak rázně. Už nejsme schopni déle čekat, jsme našponováni až k prasknutí. Kéž bys přišel a jednal!

Myslím však, že tímto způsobem advent většinou neprožíváme. Snažíme se spíš uprostřed předsvátečního shonu a ruchu o klid a o ztišení, o pohodu. Někdy dost marně, ale snažíme se. Ty Izaiášovy výkřiky jsou proto jak úplně z jiného světa.

Ale přeci nám nemusejí znít zcela cizí. Jen dobře vnímat to jejich pozadí, v jaké chvíli a za jakých okolností se derou ze srdce a přes rty. Prorok mluví o tom, že Boží cituplné nitro a jeho slitování jsou jemu, a nejspíš i jeho společenství, uzavřeny. Alespoň on tak to prožívá, tak to vnímá, tak to vidí. Mluví o vydanosti kvůli nepřátel a protivníků, o vlastní bezmoci, bezradnosti. A pak především o Božím mlčení, vzdálenosti a netečnosti. A to děsí úplně ze všeho nejvíc.

Ano, to nám není tak úplně cizí. Takové chvíle v našich životech přicházejí. Nejen v adventu, ale v jakékoli roční době. Možná však že před Vánoci a kolem nich je vnímáme ještě nějak výrazněji, silněji a intenzivněji.

Naše volání po Božím adventu, po jeho příchodu a zásazích bývá velmi silné a zvýšené právě tehdy, když něco těžce neseme, bolestně prožíváme, když nezvládáme. Když máme nějaká očekávání, která se ne a ne naplnit. Když se události nedějí podle našich představ, když nerozumíme a marně hledáme nějaký směr, smysl a cíl. Pak bychom vzali plně za svá ta slova: „Kéž bys protrhl nebesa a sestoupil dolů!“ Pak rozumíme jejich náboji a náladě, jsme na ně naladěni.

Prorok Izaiáš se při tom dovolává Boha jakožto Otce. „Jsme tvoji odedávna.“ Tvoje děti, tví služebníci, tvůj podíl. A ty jsi náš Otec, náš Pán, náš Vykupitel. Ať už zvolíme jakékoli přirovnání, důležitá jsou tam ta slovíčka „tvoji“ a „náš,“ kterými dáváme najevo svůj vztah

k Bohu a Boží k nám. Patříme nějakým výjimečným způsobem k sobě. A na základě tohoto vztahu, tohoto spojení, čeká prorok Boží zásah a Boží jednání. Protože si nejsme navzájem cizí, tak přece nemůže být Bůh vůči nám netečný.

Ale o co opřít tu naději, že Bůh přijde a bude jednat? Prorok v tom má jasno. Jednak protože Bůh již takto jednal. Už to tady bylo, že jsme se ani nenadáli a Bůh sestoupil a konal své, doslova hrozné, tedy bázeň, úžas, údiv budící činy. O tom máme svědectví v Písmech, o tom by mnozí, byť cudně a skromně, mohli sami vyprávět. Zažili jsme již Boží sestoupení, blízkost a jeho jednání. Někdy to bylo jako hotové zemětřesení, hory a pahorky se potácely, bylo to, jako když hodíte roští na oheň a ono prudce vzplane, zazáří, vyšlehnou jazyky plamenů a přivedou vodu do varu. Jindy třeba zas jen hlas jemný, tichý, nenápadný. Ale zažili jsme to, v síle toho jdeme životem dál. A drží nás to dokonce i tehdy, když voláme o pomoc a ono se najednou nic neděje, neděje se to hned, neděje se to tak, jak chceme my, jak si myslíme, že by to bylo nejlepší.

A to druhé je možná poněkud zvláštní, ale ... Ale copak jste někdy slyšeli, že by pomohl někdo jiný, než právě Bůh náš. Copak jste někdy zaznamenali, že by nějaký jiný bůh, nějaká síla, něco pomohlo tak, že by sestoupilo, přišlo a vykoupilo, zachránilo? Jiná naděje není než v Bohu Abrahamovu, v Bohu Izraele, v Bohu našem Otci, v Bohu Izaiášovu, v Bohu Ježíše Krista. Kam jinam volat? U koho jiného hledat? Nemáme jinou adresu, jiné telefonní číslo, jiný kontakt. „Kéž bys,“ právě ty, „protrhl nebesa a sestoupil dolů!“ Kdo jiný?

I když budeme takto vypjatě volat a očekávat, i když se budeme obracet právě a jedině k tomuto Bohu, i když se budeme dovolávat našeho vzájemného vztahu, přesto se nemusí další události odvíjet podle našeho očekávání. Boží jednání, přicházení a zásahy nemusí být tak rychlé a prudké, jak bychom ve své situaci vyžadovali my. Nemusí mít tu podobu, jakou bychom očekávali. Boží advent se může odehrát zcela jinak, neboť on je v tom svrchovaně svobodný. I kdybychom tedy byli v podobné situaci a v podobném rozpoložení jako prorok, je jistě na místě naše volání k Bohu, ale také naše vytrvalost a trpělivost. A pak naše otevřenost vůči řešení, které zvolí právě Bůh. Vždyť on je

pro Ježíše Krista i náš Otec, tak to nebude řešení špatné. Amen

♪ 260

Náš Pane Ježíši Kriste, ve tvé blízkosti se projevovala Boží moc, Boží vláda, u tebe nalézali nemocní uzdravení, slepí zrak, hluší sluch, mrtví nový život. A to není jen minulost. U tebe smíme to vše nalézat i dnes, v tobě je nám nablízku sám Bůh. Proto se u tebe přimlouváme:

Za chudé, kteří nemají jak naplnit přání svých dětí. Za sociálně slabé, kteří nemají výhled na lepší budoucnost. Za ty, kdo jsou vystaveni nepřízni počasí v nadcházející zimě, protože nemají domov, ztratili jej nebo jej pod tíhou okolností museli opustit. Shlédni na ně, přijď a naplň jejich očekávání.

Přimlouváme se za ta místa bojů, kde zbytečně trpí a umírají lidé. Za místa napětí, kde hrozí propuknout konflikty netušených rozměrů, konkrétně na Korejském poloostrově. Shlédni na ně, přijď a naplň je svým pokojem.

Přimlouváme se za ty, kdo se dozvídají velmi vážné diagnózy, za jejich blízké, kteří spolu s nimi nesou tíži takových zpráv, za ty, kdo se dlouhodobě zotavují z úrazů. Shlédni na ně, přijď a naplň je svou silou a trpělivostí.

Přimlouváme se naši společnost, za naše stále více zmatené spoluobčany, kteří podléhají uměle vyvolávaným obavám a strachu, podléhají stokrát omílaným polopravdám a lžím, neumí se orientovat v problémech, hledají útočiště v jednoduchosti síly a plochých hesel. Shlédni na nás, přijď a naplň nás odvahou a svou pravdou.

Přimlouváme se za tvůj lid. Za náš sbor, za jednoho každého z nás, kdo se ve víře k tobě hlásí. Dej, ať se stáváme světlem pro svět, ať jsme požehnáním pro své okolí. Shlédni na nás, přijď a naplň nás důvěrou, jistotou a vytrvalostí.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 272

ohlášky

📖 Zj 3,5n

📖 1Te 5,23n

♪ 610,1